

fólksins hafi á stundum verið þaggaðar niður eða kæfðar með langvinnum erli og argaþrasi, um lengra eða skemra skeið, þá er þó ávalt „maðurinn gullið, þrátt fyrir alt“, þegar að sverfa hlekkirnir. Oss skortir ekki svo mjög vitsmunina sem áráðið. til þess að leggja hönd á höldu og reyna að stýra voru andlega flaki frá strandi. Vér, sem höfum í frá upphafi kynslóða vorra haft áráði farfuglsins til að kanna ónumin höf og lönd, vér ættum einnig að minnast þess, þegar um landnám andans er að ræða,— að

„djarfmannlegt áráði' er eldstólpi sá,
er eyðimörk harðstjórnar leiddi' okkur frá,
og guð, sem mun gefa' okkur landið!“ — — —

Undir Hraundranga

Í sælublíðum sunnanblæ
eg sat þar marga stund,
er röðull steig úr svölum sæ
og silfurdöggin græddi fræ,
um milda morgunstund.

Eg fann þar dalsins yndi og yl
svo ástarhlýtt og rótt,
er lautar blómin léku til
og lækjarúðinn vætti gil,
og vakti vorið hlýtt.

En fuglinn söng sín frjálsu ljóð
við frjálsa hlífarrós,
og elfan sveigðist sumarhljóð,